

Arrest

nr. 213 675 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 mei 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 3 mei 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 12 februari 2017 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 9 augustus 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 17 augustus 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/05/2017

Overdracht CGVS: 01/08/2017

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming had u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een persoonlijk onderhoud op 16 mei 2018 van 13u45 tot 17u50. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester Nina KOEDAM loco Meester Van Bellingen was vanaf 14u20 tot het einde van het persoonlijk onderhoud aanwezig, en uw voogd Mevrouw Elena MOLEVA gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, K.S., bent een Afghaan van Pashtou origine behorend tot de Safi stam. U bent geboren in het dorp Kandar van het district Chawkai gelegen in de provincie Kunar waar u onafgebroken tot uw vertrek uit Afghanistan woonde. U beweert heden 17.5 jaar oud te zijn. U bent een soennitische moslim met als moedertaal Pashtou. In Afghanistan hebt u geen onderwijs gevolgd, u bent dus analfabeet. U was veehouder.

Uw vader was al jaren lid van de taliban. Op verzoek van uw moeder en van andere familieleden stopte hij zes jaar geleden met zijn functie bij de taliban. Hij werkte nadien verder als landbouwer. Door de jaren heen kwamen de taliban drie keer naar hem om hem opnieuw lid te maken van hun groep. Hij heeft dit echter telkens geweigerd. Zes maand voor uw vertrek uit Afghanistan, circa midden 2016, kwamen zijn ex-medestrijders opnieuw aan jullie deur. Die keer ging uw vader met hen mee. De volgende dag werd zijn lijk teruggebracht. Drie maand na zijn overlijden kwamen de talibanleden deze keer naar uw oom langs vaderszijde genaamd S.A. Ze wilden u rekruteren omdat uw vader hen dat beloofd zou hebben voor zijn dood. Uw oom weigerde dit waarop de taliban zeiden dat ze u dan onder dwang gingen meenemen. Drie maand later kwamen deze talibanleden rechtstreeks naar u. Ze vertelden u dat ze u de volgende ochtend gingen meenemen. Hierop hebt u het land meteen verlaten. De taliban zouden de dag na uw vertrek bij u thuis zijn gekomen op zoek naar u. Ze zouden ook nog drie maand na uw vertrek uw huis hebben aangevallen. Ze zeiden dat ze de volgende keer uw jongere broers zouden meenemen indien ze u niet vonden.

U reisde drie maand lang onder meer via Iran, Turkije, Servië, Oostenrijk en Duitsland en kwam op 1 mei 2017 in België aan waar u uw verzoek voor internationale bescherming heeft ingediend. Bij terugkeer vreest u de taliban.

Ter staving van uw verzoek legde u uw taskara, de kopieën van de taskara's van uw vader en van uw oom S.A. en de enveloppe waarin deze documenten opgestuurd werden neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw verzoek om internationale bescherming werd onderzocht en beoordeeld rekening houdend met het principe van het belang van het kind. Er dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in

de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er werd immers vastgesteld dat u op tal van cruciale aspecten geen zicht bood waardoor u het voor het CGVS onmogelijk maakt om tot een juiste analyse van uw beschermingsnood te komen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 17, p. 22), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde levenslange verblijf in het district Chawkai, noch aan uw profiel van ongeletterde herder, en noch aan uw werkelijke sociale en familiale netwerk bij terugkeer in Afghanistan. Het profiel van uw vader als ex-talibanstrijder en de daaropvolgende moord op uw vader werden verder ook niet weerhouden, evenmin als uw voorgehouden problemen met de taliban die u wilden rekruteren.

Noch op basis van uw verklaringen, noch aan de hand van uw documenten slaagde u erin om uw bewering al heel uw leven in het dorp Kandar van het district Chawkai van de provincie Kunar gewoond te hebben aannemelijk te maken. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient te worden benadrukt dat het CGVS rekening hield met uw verklaarde leeftijd bij het beoordelen van uw kennis over uw regio. Desondanks moet worden vastgesteld dat de door u aangetoonde kennis van uw regio niet overeenstemt met uw leeftijd, of met uw voorgehouden profiel.

Zo werd u ook gevraagd om enkele bekende mensen uit Kunar te noemen. Hierop noemde u enkele namen van personen die uw dorpshoofden zouden zijn. Gevraagd naar meer gekende namen, noemde u Jandad, de provinciegouverneur en het districtshoofd. Even later voegde u ook de namen Wagma Safai, Mia Hasan Adil en Moellah Shahzede toe. U kon echter over geen enkele van deze personen die u zelf noemde specifieke informatie bieden. Jandad zou in de regering werken maar zijn precieze functie weet u niet. "Hij is een commandant in het leger ofzo", antwoordde u. U noemde Wahidullah Kalimzai wel correct als de gouverneur van uw provincie. Gevraagd naar vanwaar hij afkomstig is, antwoordde u echter dat hij uit district Khas Kunar uit uw provincie Kunar komt. Hij is echter afkomstig uit een andere provincie genaamd Wardak (landeninformatie nr. 5). Over zijn voorganger Jalala wist u ook niets, behalve zijn naam. Van de andere namen die u zelf gaf, zoals Wagma Safai, Mia Hasan Adil, Moellah Shahzede, weet u behalve het feit dat ze voor de regering werken, ook niets meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Welke concrete functies of taken ze dan hebben binnen de regering kan u niet zeggen. U zou nochtans al deze informatie verkregen hebben in de moskee waar volgens u gesproken wordt over mensen die goede daden doen voor Afghanistan. Voor deze mensen zou er ook gebeden worden. In dit geval zou u echter meer moeten weten dan enkel de namen van deze mensen, vermits deze namen voorgevallen moeten zijn in een bepaald gespreksonderwerp. Dat u enkel de namen kent kan niet anders genoemd worden dan "namedropping" en wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

U werd verder gevraagd naar de namen van de talibanleiders uit uw regio. Hierop noemde u Qari Basir en Qari Saed. Gevraagd naar meer informatie over deze personen kon u niets bijkomends vertellen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Toen u even later gevraagd werd of u de namen Omar Zadran of Haji Dawran ooit had gehoord, antwoordde u negatief (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, 16). Zij zijn nochtans de talibanleiders uit uw regio die tot uw vertrek nog actief waren bij de taliban zoals blijkt uit bijgevoegde objectieve informatie (landeninformatie nr. 6). U die beweerde in een regio te leven die onder talibancontrole staat en die eveneens verklaarde dat zijn vader jarenlang bij de taliban had gewerkt, zou deze namen al eens moeten gehoord hebben. Dit blijkt echter niet het geval, waardoor de geloofwaardigheid van uw verblijf in deze regio ten sterkte wordt onderuit gehaald.

Gevraagd specifiek of de taliban van uw regio zich soms aansloten bij de regering, antwoordde u dat dat in andere districten wel voorkwam. De taliban van uw eigen district zouden daar echter geen voorstander van zijn waardoor er ook geen vrede is in uw regio (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17). Uw verklaring wordt echter tegengesproken door objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens deze informatie zouden verschillende talibangroepen de wapens hebben neergelegd en zo deelgenomen hebben aan het vrededproces. In juni 2015 zou een militantengroep van 41 taliban en in november 2015 een groep van vijftiental talibanleden zo gestopt zijn met hun activiteiten bij de taliban (landeninformatie nr. 8). U hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u die informatie niet hebt. Gelet op de verregaande impact van de burgeroorlog en de geweldsincidenten in Afghanistan op het dagelijkse leven van de burgers, kan wel degelijk enige kennis hierover van verzoeker worden verwacht indien hij werkelijk tot aan zijn vertrek naar België in Afghanistan heeft verbleven.

Voorts bleek uw kennis van belangrijke incidenten uit uw regio ook ondermaats. Gevraagd belangrijke incidenten te noemen die plaatsvonden in uw regio voor uw vertrek, gaf u voorbeelden van incidenten die van vier en vijf jaar geleden dateerden. Gezien uw jonge leeftijd, werd u gevraagd naar recentere incidenten die u zich allicht beter kan herinneren. Hierop antwoordde u dat Mia Hasan Adil drie jaar geleden onthoofd werd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). U weet echter niet eens wie Hasan Adil is behalve dat hij voor de regering werkt (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Buiten dit incident verklaarde u ook dat Kunar vaak aangevallen werd door raketten uit Pakistan, hetgeen ook het wereldnieuws heeft gehaald en zelfs voor mensen van buiten uw regio gekend is. Het kan aldus uw verblijf in Kunar niet met zekerheid bewijzen.

U specifiek gevraagd of u zich een incident kon herinneren waarbij enkele mensen verdronken in uw regio, verwees u naar de overstromingen van vijf- zes jaar geleden. Daarbij zou een meisje verdronken zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat in juli 2016, kort voor uw beweerde vertrek, in totaal twaalf mensen verdronken zijn in de Kunar rivier in uw district (landeninformatie nr. 7). Dat u in plaats van dit recenter incident verwijst naar een incident van vijf-zes jaar geleden, spreekt ook uw verblijf in uw dorp tegen, temeer omdat u heden 17 jaar beweert te zijn. Dat u weet hebt van een incident dat gebeurde toen u 11 jaar oud was en blijkbaar niet van een incident dat een jaar voor uw vertrek plaatsvond, is op zijn minst opmerkelijk.

U werd gevraagd naar de bestaande munten en bankbiljetten in Afghanistan. U antwoordde daarop dat 1, 2, 5, 20, 50, 100, 500, 1000 Afghani in bankbiljetten bestaan. Gevraagd naar de Afghaanse munten, antwoordde u dat er in Afghanistan tegenwoordig geen munten bestaan. Vroeger zouden ze bestaan hebben maar heden niet meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Objectieve informatie waarover het CGVS beschikt toont echter het tegenovergestelde. In Afghanistan zouden 1, 2 en 5 Afghani tegenwoordig enkel in muntvorm bestaan. De bankbiljetten van 1, 2, en 5 Afghani zouden immers sinds 2005 vervangen zijn door munten (landeninformatie nr. 1). Dat u hiervan geen kennis hebt en zelfs het tegenoverstelde beweert, spreekt uw levenslange verblijf in Afghanistan tegen. Toen u Afghanistan verliet was u volgens uw bewering 16 jaar oud. U was werkzaam en mobiel in uw regio waardoor u ook in contact kwam met anderen. Indien dit wel het geval was, zou u enige affiniteit met de Afghaanse munten en bankbiljetten moeten hebben. Uw gebrek aan kennis hiervan doet twijfelen aan uw verblijf in Afghanistan (landeninformatie nr. 2).

Verder bleek uw kennis van nationaal gekende figuren uit Afghanistan ondermaats. Gevraagd naar Ahmad Shah Massoud, een nationale held van Afghanistan, verklaarde u hem het hoofd van de taliban. Hij zou meestal buitenlanders hebben lastiggevallen in Afghanistan en zou uiteindelijk opgehangen zijn. Uw informatie is echter niet correct. Ahmad Shah Massoud vocht niet voor maar net tegen de taliban. Bovendien werd hij ook niet opgehangen. Hij werd gedood in een zelfmoordaanslag met een bom (landeninformatie nr. 3).

Opmerkelijk ook dat u het woord "opgehangen" enkel in het Urdu kon zeggen ("panzi"), de officiële taal van Pakistan in plaats van uw moedertaal Pashtou (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ook op de vraag wie Dostum is, gaf u verkeerde informatie. Hij zou een commandant zijn uit Nangarhar, zo beweerde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dostum is echter de vicepresident en is de gekende vertegenwoordiger van de Oezbeekse Afghanen. Hij komt van de provincie Jawzjan waar de Oezbeekse Afghanen de meerderheid vormen. Dat u hem een commandant uit Nangarhar noemt toont ook aan dat u niet eens weet dat hij een leider is van de Oezbeekse Afghanen, die er bovendien uiterlijk ook anders uitzien dan de Pashtoun. Ze spreken ook een andere taal dan de Pashtoun. Nochtans is Dostum de laatste jaren zeer vaak in het nieuws gekomen. Hij werd onder andere beschuldigd van ontvoering en verkrachting van een politieke rivaal, waardoor hij door de president uit het land werd gestuurd waarna hij gedurende veertien maanden in ballingschap leefde in Turkije (landeninformatie nr. 4). Uw kennis van de huidige en de vorige president van Afghanistan is eveneens oppervlakkig. Over geen van beiden kon u behalve hun naam verdere specifieke informatie geven. U wist niet eens vanwaar uit Afghanistan ze oorspronkelijk waren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). In een land als Afghanistan waar stammen, etniciteiten en afkomst zeer bepalend zijn in het dagelijkse leven, is het merkwaardig dat u deze informatie niet hebt. Uw onwetendheid hiervan kan niet weggewist worden door uw leeftijd, noch door uw gebrek aan interesse in politiek, evenmin als door uw ongeletterdheid. Ook ongeletterde Afghanen die geen interesse hebben in politiek hebben vaak deze informatie omdat in het dagelijkse leven daarover wordt gesproken, zeker tijdens de verkiezingen toen u blijkbaar nog in Afghanistan woonde.

De kennis die u hebt van uw regio, zoals de omliggende dorpen, aangrenzende districten en regelmatige overstromingen wegen niet op tegen de vastgestelde lacunes in uw kennis. Bovendien kan u deze kennis op een andere manier verworven hebben, of door een eventuele aanwezigheid, om welke reden dan ook, in Chawkai. Deze kennis is hoe dan ook niet voldoende om uw vermeende verblijf van zestien jaar in Kunar te bewijzen.

Voorts wordt uw profiel van analfabete herder niet weerhouden. U beweerde dat u nooit naar school ging in Afghanistan. U kon ook geen Engels spreken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd echter geobserveerd dat u de vragen die in het Engels gesteld werden, begreep vooraleer deze vertaald werden naar Pashtou (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 16, p. 23). Dit strookt aldus niet met uw bewering enkel Pashtu te kennen en ongeletterd te zijn. Daarenboven wordt het profiel van uw vader als talibanstrijder niet weerhouden (zie verder), hetgeen u nochtans als reden aanhaalde waarom u niet naar school ging. Aldus kan er vermoed worden dat u hoger opgeleid bent dan hetgeen u aangeeft.

Verder hecht het CGVS geen enkel geloof aan uw voorgehouden problemen in Afghanistan. Vooreerst maakt u niet aannemelijk dat uw vader een ex-talibanstrijder is, het kernelement van uw asielrelaas. Gevraagd naar zijn rol binnen de taliban bleek u onvoldoende geïnformeerd. Hij zou "buitenlanders gezocht hebben" en naar plaatsen gegaan zijn waar zich buitenlanders bevonden, zo verklaarde u vaagweg. Hij zou regelmatig weg zijn geweest voor vijf à zes maand. Gevraagd naar waar hij precies naartoe ging, kon u geen specifiek antwoord bieden. Hij hing rond in verschillende provincies, antwoordde u. Gevraagd naar zijn medestrijders binnen de taliban kon u ook geen antwoord geven. Gevraagd naar meer informatie rond zijn betrokkenheid binnen de taliban, moest u het antwoord uiteindelijk schuldig blijven. Uw moeder en uw oom zouden daar meer over weten. Uzelf hebt er geen weet van. Hij zou immers ook gestopt zijn met zijn werk voor de taliban toen u tien à elf jaar oud was. Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is echter niet afdoende. Uw vader werd, ook nadat hij stopte met zijn functie bij de taliban, regelmatig benaderd door hen, en uiteindelijk ook vermoord door hen, hetgeen de reden is geweest waarom u uw land moest verlaten. Bovendien woonde u nog zes maand bij uw moeder en uw oom na zijn dood. Ze hadden wel kennis over de activiteiten van uw vader zo beweerde u. Het is dan ook niet onredelijk om te verwachten dat u in de periode na zijn moord vragen zal gesteld hebben over zijn verleden bij de taliban. Overigens bent u ook in België in contact met uw familieleden. Dus kon u deze kennis niet enkel in Afghanistan maar ook in België opdoen, mocht u er interesse in hebben, wat trouwens wel verwacht kan worden van iemand die in deze situatie zou verkeren. Dat u dan deze essentiële informatie niet hebt over de achtergrond van de feiten die u uw land deden verlaten, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder. Aldus kan er geen geloof worden gehecht aan de betrokkenheid van uw vader bij de taliban.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de daaropvolgende feiten en problemen. Het is hoe dan ook niet aannemelijk dat hij, jaren nadat hij stopte met zijn activiteiten voor de taliban, plots gedood werd door hen.

Voor zover uw stelling is dat de taliban hem wilden doden omdat hij uit de groepering was gestapt zouden ze dit al veel eerder hebben kunnen doen. Uzelf had ook geen verklaring voor deze onlogische gang van zaken. U beweerde dat ze hem niet wilden doden omdat hij informatie had over de taliban. Waarom hij dan toch gedood werd, is u nog steeds niet duidelijk (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20).

Daarenboven is het geheel ongeloofwaardig dat de taliban die uw vader hebben vermoord, net u wilden rekruteren. Ze wilden u gebruiken om een zelfmoordaanslag te plegen, beweerde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de taliban gewoonlijk niet op deze manier plegers van zelfmoordaanslagen rekruteren. Vaak zijn personen die een zelfmoordaanslag plegen gebrainwashed gedurende een langere tijd. Het gaat ook vaak om zeer religieuze personen. Gedwongen rekrutering door de taliban is volgens objectieve informatie waarover het CGVS beschikt sowieso een uitzondering (landeninformatie nr. 9). Deze informatie komt aldus niet overeen met uw relaas, waarin u beweerde gedwongen te zullen worden om een opdracht uit te voeren voor de taliban. Hetzelfde rapport stelt dat de taliban geen gedwongen rekrutering hebben nodig omdat ze voldoende vrijwilligers hebben. Bovendien zou gedwongen rekrutering de lokale gemeenschap nog verder van de taliban vervreemden. Gedwongen rekrutering is dus al eerder uitzonderlijk; dat ze dit dan gaan doen met iemand wiens vader door dezelfde taliban op brutale wijze vermoord werd, en die dus ook nog redenen heeft om de taliban te haten maakt uw relaas van rekrutering nog minder geloofwaardig. De taliban hebben immers nood aan mensen die ze kunnen vertrouwen. Van iemand wiens vader door de taliban is vermoord kan de taliban er allerminst van op aan dat die te vertrouwen zou zijn.

Bovendien is de manier waarop de taliban u wilden rekruteren verre van realistisch. Volgens uw beschrijving zouden de taliban drie maand nadat ze uw vader hebben vermoord, uw oom benaderd hebben met de vraag om u te rekruteren. Hierop zou uw oom gezegd hebben dat hij dat niet zou goedkeuren. Daarop zouden de taliban gezegd hebben dat ze dat hoe dan ook gingen doen, vrijwillig of onder dwang, omdat uw vader die belofte gemaakt zou hebben. Dat de taliban hun plannen op deze manier aankondigen is niet realistisch. Ze zouden immers ook kunnen weten dat u uit vrees voor rekrutering de regio zou verlaten. Nog minder geloofwaardig is het feit dat u nadat de taliban hadden aangekondigd dat ze u onder dwang gingen meenemen, gewoon verder ging met uw leven, en nog voor uw vee zorgde gedurende drie maanden tot de dag waarop u rechtstreeks benaderd werd door de taliban. Dat er geen enkele veiligheidsmaatregel genomen werd om u te beschermen nadat de taliban duidelijk hadden aangegeven dat ze u onder dwang gingen meenemen, komt niet overeen met de ernst van deze feiten. Bovendien is het nog meer onrealistisch dat de taliban, na drie maand, aan u rechtstreeks bekendmaakten dat ze u de volgende ochtend gingen meenemen. De taliban die jarenlange ervaring hebben in oorlogvoering, zouden ook weten dat u zou kunnen vluchten na dergelijke waarschuwing. Tot slot is het weinig aannemelijk dat ze vier maand na uw vertrek nog aan uw huis komen en dreigen met het ontvoeren van uw twee jongere broers, waarna ze plotseling gewoon niet meer terugkomen. U bent immers al anderhalf jaar weg uit Afghanistan. De taliban hadden dus voldoende tijd om uw broers mee te nemen zoals ze hadden aangekondigd, maar lieten dit blijkbaar na.

Aldus dient te worden besloten dat het profiel van uw vader als ex-talibanstrijder, zijn moord, en de daaropvolgende problemen met de taliban ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg rijst de vraag naar de werkelijke situatie van uw vader, zijn werkelijke profiel en de situatie van uw familiaal netwerk bij terugkeer. U geeft geen zicht op het ware profiel van uw familie, en of zij al dan niet in de mogelijkheid verkeren om zich in andere gebieden van Afghanistan te vestigen waar u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief zou beschikken. Bovendien werd uw profiel van ongeletterde herder niet weerhouden. Duidelijkheid over deze elementen is nochtans noodzakelijk om de juiste analyse te maken van uw beschermingsnood bij terugkeer in Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chawkai gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaansluiting dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Chawkai heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16 mei 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen uit Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 17, p. 22). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U kreeg ook de kans geboden om hierover onder vier ogen te overleggen met uw voogd en uw advocaat. Ook na dit overleg, bleef u echter beweren dat u de waarheid heeft verteld (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Gelet op de bovenstaande elementen kan u ook geen voordeel van twijfel gegund worden. De toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel stelt onder meer als voorwaarde dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

De documenten die u neerlegde doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. U legde uw taskara neer samen met de kopieën van de taskara's van uw vader en uw oom. Documenten hebben echter pas waarde wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarenboven is de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten te verkrijgen, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn niet van echte te onderscheiden, ook niet door gedegen experts (landeninformatie nr. 10). De taskara's van uw oom en vader betreffen ook nog kopieën. Fotokopies hebben weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk kunnen gefabriceerd worden. De enveloppe die u neerlegde komt van Jalalabad, de hoofdstad van Nangarhar in plaats van uw regio Kunar. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat uw oom de documenten aan een vriend heeft gegeven die ze van Jalalabad opgestuurd zou hebben (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Waarom deze persoon niet naar de hoofdstad van uw eigen provincie ging die veel dichterbij ligt dan Jalalabad, en waar trouwens ook een postkantoor is, is onbegrijpelijk. Het doet tevens vermoeden dat u een band heeft met en mogelijk een netwerk heeft in Jalalabad die u verzwijgt of, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Kunar, dat u zelfs een inwoner van Jalalabad bent (geweest) (landeninformatie nr. 11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u duidelijk gevraagd naar meer documenten die onder andere uw herkomst kunnen bewijzen. U beloofde toen bijkomende documenten in te dienen. Zo wilde u foto's indienen om uw herkomst te bewijzen evenals de overlijdensakte van uw vader. Er werden echter na het persoonlijk onderhoud geen documenten meer van u ontvangen, ook nadat de afgesproken termijn daarvoor ruim werd overschreden, en evenmin werd een bijkomende verklaring geboden voor het ontbreken van de stukken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

- o Schending van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen .*
- o Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het <verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet ") .*
- o Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht.*
- o Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen .*
- o Art. 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*
- o Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur .*
- o Schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel."*

Verzoeker acht het zeer belangrijk dat de commissaris-generaal zijn nationaliteit niet betwist. Hij wijst erop dat hij het Pashtou machtig is en dat hij een soennitische moslim is.

In een eerste onderdeel - met betrekking tot de vluchtelingenstatus - voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal zijn vluchtrelaas niet grondig heeft onderzocht en een subjectieve interpretatie van de feiten en zijn verklaringen geeft. Hij verwijst naar en citeert uit het document "*Beyond proof. Credibility Assessment in EU Asylum System*" van UNHCR met betrekking tot de vragen die te maken hebben met de algemene kennis van een verzoeker om internationale bescherming. Hij benadrukt dat de informatie die hij heeft bijgebracht gedurende het persoonlijk onderhoud wel consequent, niet tegenstrijdig en wel degelijk gedetailleerd is. Verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met zijn lage scholingsgraad en zijn jonge leeftijd. Hij acht het verder zeer belangrijk dat de commissaris-generaal zijn herkomst uit Afghanistan niet betwist en betwist de motivering van de bestreden beslissing inzake zijn herkomst uit de provincie Kunar op de verschillende punten.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is en slechts zestien jaar oud was bij zijn vertrek uit Afghanistan, hetgeen door de commissaris-generaal niet wordt betwist en bevestigd wordt door leeftijdsonderzoek. Hij was tevens analfabeet. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal niet aantoonde "*welke de kennis dan wel zou moeten zijn waarover een jongere van die leeftijd beschikt en rekening houdend met de zeer beperkte scholingsgraad.*" Hij benadrukt, aan de hand van citaten van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij gedetailleerde verklaringen aflegde over zijn regio van herkomst, die in contrast staan met de motivering in de bestreden beslissing.

Hij benadrukt verder dat uit deze verklaringen blijkt dat hij gedetailleerde informatie kon bijbrengen over bekende personen uit zijn regio, doch dat de commissaris-generaal hier ten onrechte geen rekening mee hield. Hij benadrukt dat de "*vereisten die het CGVS stelt aan de kennis daartegenover een over aantal "bekende personen" zijn volstrekt onredelijk en duidelijk niet in verhouding met hetgeen met van een jongere van die leeftijd en opleidingsniveau kan verwachten*" en stelt verder dat "*het CGVS pint zich alleen vast op de personen waarover verzoeker weinig details kan geven terwijl de informatie van verzoeker over de personen waarover wel uitgebreid kon informatie worden weergegeven niet wordt vermeld.*" Hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en benadrukt tevens dat hij meer dan één jaar in België verbleef op het moment van het persoonlijk onderhoud, hetgeen een invloed heeft gehad op zijn herinneringen. De commissaris-generaal motiveert echter niet hoe verzoeker, indien hij niet uit de regio afkomstig was, zich nog dergelijke namen van bekende personen voor de geest kon halen.

Verzoeker voert bovendien aan dat de commissaris-generaal niet motiveert dat de namen van talibanleiders die hij heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud foutief zouden zijn. Dat hij niet de namen van alle talibanleden uit zijn regio kan opnoemen, betekent niet dat verzoekers verklaringen over zijn herkomst ongeloofwaardig zijn. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdigheden vertonen.

Verzoeker benadrukt verder dat hij inderdaad verklaarde dat de taliban in zijn regio geen voorstander waren om zich aan te sluiten bij de regering. Hij wijst er echter op dat de informatie beschikbaar in het administratief dossier die zijn verklaringen tegensprekt dateert uit 2015, toen verzoeker slechts veertien jaar oud was, zodat niet van hem kan worden verwacht dat hij hierover kennis heeft.

Verzoeker betwist bovendien de motivering in de bestreden beslissing dat de kennis van verzoeker over belangrijke incidenten in zijn regio ondermaats zou zijn en citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij benadrukt andermaal dat hij reeds één jaar in België verbleef toen het persoonlijk onderhoud werd afgenomen en wijst er verder op dat de commissaris-generaal het bestaan door hem genoemde incidenten niet ontkent of betwist. Het feit dat hij zich bepaalde incidenten gemakkelijker kan herinneren dan andere, heeft te maken met de impact die deze feiten bij hem hebben nagelaten.

Verzoeker citeert bovendien uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de bestaande munten en bankbiljetten in Afghanistan. Hij meent dat hieruit blijkt dat de vraagstelling hem niet duidelijk was: "*Verzoeker spreekt enerzijds over het heden volgens de gebruikte tijd van de werkwoorden en het is anderzijds niet echt duidelijk uit de vraagstelling en het begrip van de vragen of er totaal geen munten meer bestaan of worden gebruikt.*" Hij benadrukt bovendien dat hij, omwille van zijn jonge leeftijd, nooit zelf geld gebruikte.

Wat zijn kennis over Afghaanse nationaal gekende figuren betreft, voert verzoeker vooreerst aan dat Ahmad Shah Massoud vermoord werd in 2001, het jaar waarin verzoeker geboren werd.

Hij meent dat de verwachtingen van de commissaris-generaal over zijn kennis dan ook *“onredelijk en buiten proportie”* zijn en dat dit tevens geldt voor zijn kennis over Dostum en de huidige en vorige president van Afghanistan. Hij meent dat zijn beperkte kennis over het politieke leven hem niet kan worden verweten, gelet op zijn profiel als analfabeet en het feit dat hij in een dorp woonde.

Verzoeker stelt verder dat, wat zijn profiel als analfabeet betreft, *“het CGVS zonder concrete bewijzen een aantal veronderstellingen poneert.”* Hij wijst erop dat hij sinds zijn aankomst in België reeds een jaar scholing had genoten en hierbij wat Engels heeft geleerd.

Wat de motivering in de bestreden beslissing over de ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen betreft, wenst verzoeker te verwijzen naar de informatie beschikbaar in het administratief dossier over gedwongen rekrutering door de taliban. Hij citeert uit deze informatie die het fenomeen van de rekrutering van tieners door de taliban bevestigt.

Hij acht het bovendien normaal dat hij geen verdere informatie kon geven over de activiteiten van zijn vader bij de taliban, gelet op het feit dat hij op dat moment tien of elf jaar oud was. Hij benadrukt dat kinderen weinig of niet geïnformeerd worden over de activiteiten van hun ouders voor de taliban.

Verzoeker acht het verder *“zeker niet ongebruikelijk”* dat de taliban hem wenste te rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen, gezien zij er van konden uitgaan dat verzoekers gedachtegoed aansloot bij dat van de taliban gezien zijn vader ook lid was geweest. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier dat de praktijk van gedwongen rekrutering bestaat in Afghanistan, en dat de motivering van de commissaris-generaal dat deze *“uitzonderlijk”* is niet betekent dat zij *“onbestaande”* is. Verzoeker benadrukt dat verder niet wordt aangetoond waarom de wijze van rekrutering door de taliban zoals door hem beschreven, onmogelijk zou zijn. Verzoekers oom nam na het overlijden van zijn vader immers de rol over als pater familias, zoals gebruikelijk in de Afghaanse cultuur. Verzoeker citeert verder uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de vervolgingsfeiten en besluit dat de motivering in de bestreden beslissing niet kan worden bijgetreden.

In een tweede onderdeel - met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus - wijst verzoeker op artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat - gelet op het voorgaande - de commissaris-generaal ten onrechte naliet om de veiligheidssituatie in de streek waaruit verzoeker afkomstig is, zijnde het district Chawkai in de provincie Kunar, te onderzoeken. Hij voert aan dat zich in de regio *“werkelijk ernstige conflicten voordoen die een gevaarsituatie opleveren.”* Verzoeker benadrukt verder dat geen onderzoek werd gevoerd naar de mogelijkheid tot een intern vestigingsalternatief in zijn hoofde en verwijst naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal, maar dat in de eerste plaats de veiligheidssituatie in de werkelijke regio van herkomst diende te worden onderzocht, zijnde de provincie Kunar, hetgeen evenwel niet gebeurde. Verzoeker wijst er ten slotte op dat *“uit het EASO rapport en het COI Focus blijkt overigens dat ook in het algemeen de hele veiligheidssituatie in Afghanistan een probleem kent en is verslechterd waaronder ook in hoofdstad Kabul zelf.”* Hij citeert het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Afghanistan en stelt nog dat *“in de beslissing zelf niet wordt verwezen naar de recente zware incidenten die enkel maar toenemen in de bewuste regio.”*

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal deze elementen niet grondig heeft onderzocht en wijst erop dat, naast het feit dat zijn verklaringen over zijn regio van herkomst niet worden betwist, de commissaris-generaal eveneens de verplichting heeft om de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst en het bestaan van willekeurig geweld en het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te onderzoeken. Hij stelt verder dat de commissaris-generaal geen internationale bescherming mag weigeren omwille van *“een beweerde onwaarheid of zekere contradicties in het relaas van verzoeker (die overigens allen worden weerlegd)”*. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit en de reële onveiligheidssituatie in Afghanistan kan niet worden betwist.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en volhardt dat hij wel een toereikende sociopolitieke kennis bezit over zijn regio en bekende personen in Afghanistan. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers kennis over (i) bekende personen en (ii) talibanleiders in zijn regio, (iii) vredesprocessen tussen de taliban en de overheid, (iv) recente belangrijke incidenten en (v) een recent verdrinkingsincident in zijn regio, (vi) bestaande munten en bankbiljetten en (vii) nationaal gekende figuren in Afghanistan, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. Dergelijke vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat hij, in het licht van zijn profiel van een minderjarige met beperkte scholing, gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd en over een voldoende kennis beschikt van zijn regio van herkomst. Dienaangaande merkt de Raad vooreerst op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van analfabete herder, gelet op de vaststelling tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij Engels leek te begrijpen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 12, 16, 23). Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij wat Engels leerde gedurende het jaar dat hij reeds in België verbleef voor het persoonlijk onderhoud betreft een loutere *post-factum* verklaring. Indien dit daadwerkelijk het geval was, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dit zo zou hebben aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud, toen verzoeker hiernaar gevraagd werd. Verzoeker ontkende echter Engels te begrijpen (*Ibid.*, p. 4). Verzoekers verklaring dat hij analfabeet zou zijn klemt bovendien volledig met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft ondertekend en met zijn verklaring bij aankomst in België een facebook profiel te hebben aangemaakt (*Ibid.*, p. 8). Bovendien is de Raad van oordeel dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire kennis in verband met zijn land en beweerde regio van herkomst. Het loutere feit dat verzoeker amper zestien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet biedt dan ook onvoldoende verschoning voor zijn ondermaatse kennis van zijn regio van herkomst, temeer gezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zich incidenten herinnerde die vier tot vijf jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvonden (*Ibid.*, p. 15), toen hij slechts tien à elf jaar oud was. De Raad benadrukt verder dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekers jonge leeftijd en scholingsgraad kunnen aldus niet overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis. Waar hij verder opwerpt dat hij op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud zich reeds meer dan één jaar in België bevond, hetgeen een invloed had op zijn herinneringen, merkt de Raad op dat verzoeker niet *in concreto* aantoont hoe of op welke wijze dit gegeven van die aard zou zijn om een invloed te hebben gehad op zijn verklaringen of op zijn vermogen om zijn leefwereld te beschrijven en te antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen omtrent zijn regio van herkomst.

Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat hij gedetailleerde informatie kon bijbrengen over bekende personen in zijn regio. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, stelde de bestreden beslissing immers terecht vast dat verzoeker louter namen kan opsommen van bekende personen in zijn regio van herkomst, doch er niet in slaagt om specifieke informatie te geven over deze personen. Deze vaststelling is pertinent en vindt steun in het administratief dossier en wijst op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in verzoekers hoofde. Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing niet motiveert hoe hij, indien hij niet afkomstig was uit de regio, deze namen kon vermelden, doch de Raad merkt op dat dit gegevens zijn die door studie kunnen worden verkregen en dus geen afdoende bewijs vormt van verzoekers verblijf in zijn regio van herkomst, gelet op de vaststelling dat verzoeker geen verdere informatie kan geven over deze personen. Verzoeker stelt immers dat het onredelijk is om dergelijke kennis van hem te verwachten, doch in de bestreden beslissing werd omstandig gemotiveerd waarom van verzoeker kan worden verwacht dat hij meer informatie kan geven over de door hem genoemde personen: *“U zou nochtans al deze informatie verkregen hebben in de moskee waar volgens u gesproken wordt over mensen die goede daden doen voor Afghanistan. Voor deze mensen zou er ook gebeden worden.*

In dit geval zou u echter meer moeten weten dan enkel de namen van deze mensen, vermits deze namen voorgevallen moeten zijn in een bepaald gespreksonderwerp.” Verzoekers jonge leeftijd, voorgehouden beperkte scholing en verblijf in België kunnen, mede gelet op voorgaande vaststellingen hieromtrent, dan ook geen afdoende verklaring bieden voor zijn ondermaatse kennis hierover.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers kennis over talibanleiders in zijn regio beperkt is. Verzoeker voert aan dat niet wordt gemotiveerd dat de door hem genoemde namen van talibanleiders tijdens het persoonlijk onderhoud foutief zouden zijn en dat niet van hem kan worden verwacht dat hij alle namen van alle talibanleden uit zijn regio kan opnoemen, doch dit verweer kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker onbekend is met de namen van belangrijke talibanleiders in zijn regio Omar Zadran of Haji Dawran (*Ibid.*, p. 16), terwijl de bestreden beslissing terecht oordeelde dat van verzoeker, die beweerde in een regio onder talibancontrole te leven en wiens vader lid was van de taliban, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze namen al zou gehoord hebben en zou herkennen, *quod non in casu*. Het loutere feit dat verzoeker hierover geen tegenstrijdige verklaringen aflegde, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers kennis hierover lacunair is, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

Verzoeker bevestigt bovendien dat hij verklaarde dat de taliban in zijn regio geen voorstander was om zich aan te sluiten bij de regering, hetgeen tegenstrijdig is met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 20, nr. 8) waaruit blijkt dat in 2015 verschillende talibangroepen in zijn regio de wapens hebben neergelegd en deelgenomen aan het vredesproces. Het feit dat verzoeker slechts veertien of vijftien jaar oud was in 2015 biedt geen afdoende verschuiving voor verzoekers onwetendheid en zijn verklaringen die tegenstrijdig zijn met de beschikbare landeninformatie hierover, gelet op de impact van de burgeroorlog in Afghanistan en op voorgaande vaststelling dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zich incidenten herinnerde die vier tot vijf jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvonden, toen verzoeker nog veel jonger was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 15).

Verzoekers verwijzing naar zijn verklaringen over belangrijke gebeurtenissen in zijn regio en zijn verweer dat het bestaan hiervan niet wordt betwist door de commissaris-generaal, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker wel op de hoogte is van gebeurtenissen die vier tot zes jaar geleden plaatsvonden in zijn regio, doch dat zijn kennis van recentere veiligheidsincidenten in zijn regio beperkt is. Dit geldt temeer gezien de jonge leeftijd van verzoeker, waardoor redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich recente incidenten beter zou herinneren dan gebeurtenissen die plaatsvonden toen hij nog jonger was. Verzoekers verweer dat hij zich bepaalde incidenten beter herinnert omwille van de impact die zij hadden biedt dan ook geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt enige concrete, recente gebeurtenissen of incidenten in zijn regio van herkomst te vermelden. Dit element ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijf in deze regio van zijn geboorte tot zijn vertrek naar België.

Waar verzoeker aanvoert dat hij de vragen over de bestaande munten en bankbiljetten in Afghanistan niet goed heeft begrepen en de vraagstelling onduidelijk was, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat verzoeker verklaarde dat er thans in Afghanistan geen munten meer worden gebruikt: *“Het geld dat ze gebruiken in Afg, de munten en de bankbiljetten. Wat hebben ze allemaal? 1, 2, 5, 20, 50, 100, 500, 1000 banknoten. De munten? Enkel 1. Volgens mij ook 2. Iets anders nog? Dat is alles. Tot 1000. Dus hebben ze 1 en 2 als munt? Ja. Nee. Bankbiljetten. 1, 2, 10, 50 zijn allemaal bankbiljetten. Wat hebben ze als munt? 1 en 2 enkel. Niets anders. In het verleden bedoel ik. Hoe bedoelt u in het verleden? Toen ik jong was, volgens mij de munten bestonden ook. Nu in Afg hebben ze 1 en 2 als munt, is dit wat u bedoelt? Ze hebben nu geen munten. Geen munten. Ze hadden het vroeger maar nu niet meer, is deze wat u bedoelt? Ja. Inderdaad.”* (*Ibid.*, p. 11) De Raad merkt op dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd aangemaand om het te melden indien hij bepaalde vragen niet begreep, zodat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Het feit dat verzoeker, tegenstrijdig met de documentatie van het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 20, nr. 1) verklaarde dat er thans geen munten meer worden gebruikt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijf. Verzoekers verweer dat hij jong was en nooit geld gebruikte betreft een louter blote *post factum* bewering, nu verzoeker dit niet vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, en kan aldus niet dienstig worden aanvaard.

Verzoeker voert verder aan dat de commissaris-generaal onredelijke kennis van hem verwacht over bekende Afghaanse personen, gezien Ahmed Shah Massoud vermoord werd in 2001, het jaar waarin verzoeker geboren werd. De Raad merkt echter op dat verzoeker verklaarde Ahmed Shah Massoud te kennen, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij correcte informatie geeft over deze persoon die in overeenstemming is met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier. Dit bleek echter niet het geval, nu verzoeker verklaarde dat Ahmed Shah Massoud lid was van de taliban en werd opgehangen, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat hij tegen de taliban vocht en gedood werd in een zelfmoordaanslag met een bom (*Ibid.*, nr. 3). Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden in zoverre hij beweert dat dit verweer tevens geldt voor verzoekers kennis van Dostum en de presidenten in Afghanistan, gezien dit figuren betreffen die aan de macht waren in Afghanistan in de periode dat verzoeker Afghanistan verliet. Verzoeker herhaalt dat hij geen kennis had over het politieke leven, een beperkte scholing had en in een dorp woonde maar gaat hiermee voorbij aan de terechte motivering in de bestreden beslissing dat *“In een land als Afghanistan waar stammen, etniciteiten en afkomst zeer bepalend zijn in het dagelijkse leven, is het merkwaardig dat u deze informatie niet hebt. Uw onwetendheid hiervan kan niet weggewist worden door uw leeftijd, noch door uw gebrek aan interesse in politiek, evenmin als door uw ongeletterdheid. Ook ongeletterde Afghanen die geen interesse hebben in politiek hebben vaak deze informatie omdat in het dagelijkse leven daarover wordt gesproken, zeker tijdens de verkiezingen toen u blijkbaar nog in Afghanistan woonde.”*

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn gedetailleerde geografische kennis van zijn leefomgeving zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud, gaat hij voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat *“De kennis die u hebt van uw regio, zoals de omliggende dorpen, aangrenzende districten en regelmatige overstromingen wegen niet op tegen de vastgestelde lacunes in uw kennis. Bovendien kan u deze kennis op een andere manier verworven hebben, of door een eventuele aanwezigheid, om welke reden dan ook, in Chawkai. Deze kennis is hoe dan ook niet voldoende om uw vermeende verblijf van zestien jaar in Kunar te bewijzen.”* Verzoekers verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit en Pashtounse origine en taalgebruik kunnen evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoekers beweerde recente herkomst uit Kandjar, in het district Chawkai in de provincie Khunar in Afghanistan voorafgaand aan zijn verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Dit geldt temeer nu in de bestreden beslissing ten overvloede werd gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, zijnde de dood van zijn vader door de taliban en de daaropvolgende gedwongen rekrutering van verzoeker.

Verzoekers verweer dat hij geen verdere informatie kon geven over de activiteiten van zijn vader bij de taliban omdat hij toen slechts tien à elf jaar oud was, betreft een loutere herhaling van zijn verklaringen die volledig voorbijgaat aan de motivering in de bestreden beslissing dat: *“Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is echter niet afdoende. Uw vader werd, ook nadat hij stopte met zijn functie bij de taliban, regelmatig benaderd door hen, en uiteindelijk ook vermoord door hen, hetgeen de reden is geweest waarom u uw land moest verlaten. Bovendien woonde u nog zes maand bij uw moeder en uw oom na zijn dood. Ze hadden wel kennis over de activiteiten van uw vader zo beweerde u. Het is dan ook niet onredelijk om te verwachten dat u in de periode na zijn moord vragen zal gesteld hebben over zijn verleden bij de taliban. Overigens bent u ook in België in contact met uw familieleden. Dus kon u deze kennis niet enkel in Afghanistan maar ook in België opdoen, mocht u er interesse in hebben, wat trouwens wel verwacht kan worden van iemand die in deze situatie zou verkeren. Dat u dan deze essentiële informatie niet hebt over de achtergrond van de feiten die u uw land deden verlaten, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder. Aldus kan er geen geloof worden gehecht aan de betrokkenheid van uw vader bij de taliban.”*

Verzoeker kan verder gevolgd worden dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat tieners gedwongen kunnen gerekruteerd worden door de taliban, doch zijn verweer doet geen afbreuk aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing dat dit uitzonderlijk voorkomt en dat verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij gedwongen gerekruteerd werd door de taliban niet overeenstemt met de handelswijze inzake gedwongen rekrutering zoals beschreven in de documentatie van het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 20, nr. 9).

Uit de landeninformatie blijkt immers dat de taliban slechts uitzonderlijk overgaan tot gedwongen rekrutering, omdat zij over voldoende vrijwilligers beschikken die hun ideologie aanhangen. Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift dat de taliban konden denken dat zijn gedachtegoed aansloot bij dat van de taliban, doch dit betreft een blote bewering die bovendien ingaat tegen de vaststelling dat verzoekers vader de taliban sinds jaren had verlaten en uiteindelijk om deze reden vermoord werd door de taliban. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker de ideologie van de taliban zou steunen en zich bij deze groepering zou willen aansluiten, integendeel. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij gedwongen gerekruteerd zou worden door de taliban.

Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat verzoekers verklaringen over de concrete vervolgingsfeiten eveneens ongeloofwaardig zijn. Zijn verweer dat zijn oom na de dood van zijn vader de *pater familias* was, kan immers geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat de taliban zijn plannen om verzoeker te rekruteren zouden aankondigen, gezien de kans erin bestond dat zijn oom dit zou weigeren.

Verzoeker betwist de overige motieven van de bestreden beslissing niet. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Eerst en vooral dient te worden benadrukt dat het CGVS rekening hield met uw verklaarde leeftijd bij het beoordelen van uw kennis over uw regio. Desondanks moet worden vastgesteld dat de door u aangetoonde kennis van uw regio niet overeenstemt met uw leeftijd, of met uw voorgehouden profiel.

Zo werd u ook gevraagd om enkele bekende mensen uit Kunar te noemen. Hierop noemde u enkele namen van personen die uw dorpshoofden zouden zijn. Gevraagd naar meer gekende namen, noemde u Jandad, de provinciegouverneur en het districtshoofd. Even later voegde u ook de namen Wagma Safai, Mia Hasan Adil en Moellah Shahzede toe. U kon echter over geen enkele van deze personen die u zelf noemde specifieke informatie bieden. Jandad zou in de regering werken maar zijn precieze functie weet u niet. “Hij is een commandant in het leger ofzo”, antwoordde u. U noemde Wahidullah Kalimzai wel correct als de gouverneur van uw provincie. Gevraagd naar vanwaar hij afkomstig is, antwoordde u echter dat hij uit district Khas Kunar uit uw provincie Kunar komt. Hij is echter afkomstig uit een andere provincie genaamd Wardak (landeninformatie nr. 5). Over zijn voorganger Jalala wist u ook niets, behalve zijn naam. Van de andere namen die u zelf gaf, zoals Wagma Safai, Mia Hasan Adil, Moellah Shahzede, weet u behalve het feit dat ze voor de regering werken, ook niets meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Welke concrete functies of taken ze dan hebben binnen de regering kan u niet zeggen. U zou nochtans al deze informatie verkregen hebben in de moskee waar volgens u gesproken wordt over mensen die goede daden doen voor Afghanistan. Voor deze mensen zou er ook gebeden worden. In dit geval zou u echter meer moeten weten dan enkel de namen van deze mensen, vermits deze namen voorgevallen moeten zijn in een bepaald gespreksonderwerp. Dat u enkel de namen kent kan niet anders genoemd worden dan “namedropping” en wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

U werd verder gevraagd naar de namen van de talibanleiders uit uw regio. Hierop noemde u Qari Basir en Qari Saed. Gevraagd naar meer informatie over deze personen kon u niets bijkomends vertellen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Toen u even later gevraagd werd of u de namen Omar Zadrán of Haji Dawran ooit had gehoord, antwoordde u negatief (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, 16). Zij zijn nochtans de talibanleiders uit uw regio die tot uw vertrek nog actief waren bij de taliban zoals blijkt uit bijgevoegde objectieve informatie (landeninformatie nr. 6). U die beweerde in een regio te leven die onder talibancontrole staat en die eveneens verklaarde dat zijn vader jarenlang bij de taliban had gewerkt, zou deze namen al eens moeten gehoord hebben. Dit blijkt echter niet het geval, waardoor de geloofwaardigheid van uw verblijf in deze regio ten sterkte wordt onderuit gehaald.

Gevraagd specifiek of de taliban van uw regio zich soms aansloten bij de regering, antwoordde u dat dat in andere districten wel voorkwam. De taliban van uw eigen district zouden daar echter geen voorstander van zijn waardoor er ook geen vrede is in uw regio (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17). Uw verklaring wordt echter tegengesproken door objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens deze informatie zouden verschillende talibangroepen de wapens hebben neergelegd en zo deelgenomen hebben aan het vrededproces. In juni 2015 zou een militantengroep van 41 taliban en in november 2015 een groep van vijftiental talibanleden zo gestopt zijn met hun activiteiten bij de taliban (landeninformatie nr. 8). U hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u die informatie niet hebt.

Gelet op de verregaande impact van de burgeroorlog en de geweldsincidenten in Afghanistan op het dagelijkse leven van de burgers, kan wel degelijk enige kennis hierover van verzoeker worden verwacht indien hij werkelijk tot aan zijn vertrek naar België in Afghanistan heeft verbleven.

Voorts bleek uw kennis van belangrijke incidenten uit uw regio ook ondermaats. Gevraagd belangrijke incidenten te noemen die plaatsvonden in uw regio voor uw vertrek, gaf u voorbeelden van incidenten die van vier en vijf jaar geleden dateerden. Gezien uw jonge leeftijd, werd u gevraagd naar recentere incidenten die u zich allicht beter kan herinneren. Hierop antwoordde u dat Mia Hasan Adil drie jaar geleden onthoofd werd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). U weet echter niet eens wie Hasan Adil is behalve dat hij voor de regering werkt (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Buiten dit incident verklaarde u ook dat Kunar vaak aangevallen werd door raketten uit Pakistan, hetgeen ook het wereldnieuws heeft gehaald en zelfs voor mensen van buiten uw regio gekend is. Het kan aldus uw verblijf in Kunar niet met zekerheid bewijzen.

U specifiek gevraagd of u zich een incident kon herinneren waarbij enkele mensen verdronken in uw regio, verwees u naar de overstromingen van vijf- zes jaar geleden. Daarbij zou een meisje verdronken zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat in juli 2016, kort voor uw beweerde vertrek, in totaal twaalf mensen verdronken zijn in de Kunar rivier in uw district (landeninformatie nr. 7). Dat u in plaats van dit recenter incident verwijst naar een incident van vijf-zes jaar geleden, spreekt ook uw verblijf in uw dorp tegen, temeer omdat u heden 17 jaar beweert te zijn. Dat u weet hebt van een incident dat gebeurde toen u 11 jaar oud was en blijkbaar niet van een incident dat een jaar voor uw vertrek plaatsvond, is op zijn minst opmerkelijk.

U werd gevraagd naar de bestaande munten en bankbiljetten in Afghanistan. U antwoordde daarop dat 1, 2, 5, 20, 50, 100, 500, 1000 Afghani in bankbiljetten bestaan. Gevraagd naar de Afghaanse munten, antwoordde u dat er in Afghanistan tegenwoordig geen munten bestaan. Vroeger zouden ze bestaan hebben maar heden niet meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Objectieve informatie waarover het CGVS beschikt toont echter het tegenovergestelde. In Afghanistan zouden 1, 2 en 5 Afghani tegenwoordig enkel in muntvorm bestaan. De bankbiljetten van 1, 2, en 5 Afghani zouden immers sinds 2005 vervangen zijn door munten (landeninformatie nr. 1). Dat u hiervan geen kennis hebt en zelfs het tegenoverstelde beweert, spreekt uw levenslange verblijf in Afghanistan tegen. Toen u Afghanistan verliet was u volgens uw bewering 16 jaar oud. U was werkzaam en mobiel in uw regio waardoor u ook in contact kwam met anderen. Indien dit wel het geval was, zou u enige affiniteit met de Afghaanse munten en bankbiljetten moeten hebben. Uw gebrek aan kennis hiervan doet twifelen aan uw verblijf in Afghanistan (landeninformatie nr. 2).

Verder bleek uw kennis van nationaal gekende figuren uit Afghanistan ondermaats. Gevraagd naar Ahmad Shah Massoud, een nationale held van Afghanistan, verklaarde u hem het hoofd van de taliban. Hij zou meestal buitenlanders hebben lastiggevallend in Afghanistan en zou uiteindelijk opgehangen zijn. Uw informatie is echter niet correct. Ahmad Shah Massoud vocht niet voor maar net tegen de taliban. Bovendien werd hij ook niet opgehangen. Hij werd gedood in een zelfmoordaanslag met een bom (landeninformatie nr. 3). Opmerkelijk ook dat u het woord "opgehangen" enkel in het Urdu kon zeggen ("panzi"), de officiële taal van Pakistan in plaats van uw moedertaal Pashtou (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ook op de vraag wie Dostum is, gaf u verkeerde informatie. Hij zou een commandant zijn uit Nangarhar, zo beweerde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dostum is echter de vicepresident en is de gekende vertegenwoordiger van de Oezbeekse Afghanen. Hij komt van de provincie Jawzjan waar de Oezbeekse Afghanen de meerderheid vormen. Dat u hem een commandant uit Nangarhar noemt toont ook aan dat u niet eens weet dat hij een leider is van de Oezbeekse Afghanen, die er bovendien uiterlijk ook anders uitzien dan de Pashtoun. Ze spreken ook een andere taal dan de Pashtoun. Nochtans is Dostum de laatste jaren zeer vaak in het nieuws gekomen. Hij werd onder andere beschuldigd van ontvoering en verkrachting van een politieke rivaal, waardoor hij door de president uit het land werd gestuurd waarna hij gedurende veertien maanden in ballingschap leefde in Turkije (landeninformatie nr. 4). Uw kennis van de huidige en de vorige president van Afghanistan is eveneens oppervlakkig. Over geen van beiden kon u behalve hun naam verdere specifieke informatie geven. U wist niet eens vanwaar uit Afghanistan ze oorspronkelijk waren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). In een land als Afghanistan waar stammen, etniciteiten en afkomst zeer bepalend zijn in het dagelijkse leven, is het merkwaardig dat u deze informatie niet hebt. Uw onwetendheid hiervan kan niet weggewist worden door uw leeftijd, noch door uw gebrek aan interesse in politiek, evenmin als door uw ongeletterdheid. Ook ongeletterde Afghanen die geen interesse hebben in politiek hebben vaak deze informatie omdat in het dagelijkse leven daarover wordt gesproken, zeker tijdens de verkiezingen toen u blijkbaar nog in Afghanistan woonde.

De kennis die u hebt van uw regio, zoals de omliggende dorpen, aangrenzende districten en regelmatige overstromingen wegen niet op tegen de vastgestelde lacunes in uw kennis. Bovendien kan u deze kennis op een andere manier verworven hebben, of door een eventuele aanwezigheid, om welke reden dan ook, in Chawkai. Deze kennis is hoe dan ook niet voldoende om uw vermeende verblijf van zestien jaar in Kunar te bewijzen.

Voorts wordt uw profiel van analfabete herder niet weerhouden. U beweerde dat u nooit naar school ging in Afghanistan. U kon ook geen Engels spreken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd echter geobserveerd dat u de vragen die in het Engels gesteld werden, begreep vooraleer deze vertaald werden naar Pashtou (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 16, p. 23). Dit strookt aldus niet met uw bewering enkel Pashtu te kennen en ongeletterd te zijn. Daarenboven wordt het profiel van uw vader als talibanstrijder niet weerhouden (zie verder), hetgeen u nochtans als reden aanhaalde waarom u niet naar school ging. Aldus kan er vermoed worden dat u hoger opgeleid bent dan hetgeen u aangeeft.

Verder hecht het CGVS geen enkel geloof aan uw voorgehouden problemen in Afghanistan. Vooreerst maakt u niet aannemelijk dat uw vader een ex-talibanstrijder is, het kernelement van uw asielrelaas. Gevraagd naar zijn rol binnen de taliban bleek u onvoldoende geïnformeerd. Hij zou "buitenlanders gezocht hebben" en naar plaatsen gegaan zijn waar zich buitenlanders bevonden, zo verklaarde u vaagweg. Hij zou regelmatig weg zijn geweest voor vijf à zes maand. Gevraagd naar waar hij precies naartoe ging, kon u geen specifiek antwoord bieden. Hij hing rond in verschillende provincies, antwoordde u. Gevraagd naar zijn medestrijders binnen de taliban kon u ook geen antwoord geven. Gevraagd naar meer informatie rond zijn betrokkenheid binnen de taliban, moest u het antwoord uiteindelijk schuldig blijven. Uw moeder en uw oom zouden daar meer over weten. Uzelf hebt er geen weet van. Hij zou immers ook gestopt zijn met zijn werk voor de taliban toen u tien à elf jaar oud was. Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is echter niet afdoende. Uw vader werd, ook nadat hij stopte met zijn functie bij de taliban, regelmatig benaderd door hen, en uiteindelijk ook vermoord door hen, hetgeen de reden is geweest waarom u uw land moest verlaten. Bovendien woonde u nog zes maand bij uw moeder en uw oom na zijn dood. Ze hadden wel kennis over de activiteiten van uw vader zo beweerde u. Het is dan ook niet onredelijk om te verwachten dat u in de periode na zijn moord vragen zal gesteld hebben over zijn verleden bij de taliban. Overigens bent u ook in België in contact met uw familieleden. Dus kon u deze kennis niet enkel in Afghanistan maar ook in België opdoen, mocht u er interesse in hebben, wat trouwens wel verwacht kan worden van iemand die in deze situatie zou verkeren. Dat u dan deze essentiële informatie niet hebt over de achtergrond van de feiten die u uw land deden verlaten, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder. Aldus kan er geen geloof worden gehecht aan de betrokkenheid van uw vader bij de taliban.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de daaropvolgende feiten en problemen. Het is hoe dan ook niet aannemelijk dat hij, jaren nadat hij stopte met zijn activiteiten voor de taliban, plots gedood werd door hen. Voor zover uw stelling is dat de taliban hem wilden doden omdat hij uit de groepering was gestapt zouden ze dit al veel eerder hebben kunnen doen. Uzelf had ook geen verklaring voor deze onlogische gang van zaken. U beweerde dat ze hem niet wilden doden omdat hij informatie had over de taliban. Waarom hij dan toch gedood werd, is u nog steeds niet duidelijk (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20).

Daarenboven is het geheel ongeloofwaardig dat de taliban die uw vader hebben vermoord, net u wilden rekruteren. Ze wilden u gebruiken om een zelfmoordaanslag te plegen, beweerde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de taliban gewoonlijk niet op deze manier plegers van zelfmoordaanslagen rekruteren. Vaak zijn personen die een zelfmoordaanslag plegen gebrainwashed gedurende een langere tijd. Het gaat ook vaak om zeer religieuze personen. Gedwongen rekrutering door de taliban is volgens objectieve informatie waarover het CGVS beschikt sowieso een uitzondering (landeninformatie nr. 9). Deze informatie komt aldus niet overeen met uw relaas, waarin u beweerde gedwongen te zullen worden om een opdracht uit te voeren voor de taliban. Hetzelfde rapport stelt dat de taliban geen gedwongen rekrutering hebben nodig omdat ze voldoende vrijwilligers hebben. Bovendien zou gedwongen rekrutering de lokale gemeenschap nog verder van de taliban vervreemden. Gedwongen rekrutering is dus al eerder uitzonderlijk; dat ze dit dan gaan doen met iemand wiens vader door dezelfde taliban op brutale wijze vermoord werd, en die dus ook nog redenen heeft om de taliban te haten maakt uw relaas van rekrutering nog minder geloofwaardig. De taliban hebben immers nood aan mensen die ze kunnen vertrouwen. Van iemand wiens vader door de taliban is vermoord kan de taliban er allerminst van op aan dat die te vertrouwen zou zijn.

Bovendien is de manier waarop de taliban u wilden rekruteren verre van realistisch. Volgens uw beschrijving zouden de taliban drie maand nadat ze uw vader hebben vermoord, uw oom benaderd hebben met de vraag om u te rekruteren. Hierop zou uw oom gezegd hebben dat hij dat niet zou goedkeuren. Daarop zouden de taliban gezegd hebben dat ze dat hoe dan ook gingen doen, vrijwillig of onder dwang, omdat uw vader die belofte gemaakt zou hebben. Dat de taliban hun plannen op deze manier aankondigen is niet realistisch. Ze zouden immers ook kunnen weten dat u uit vrees voor rekrutering de regio zou verlaten. Nog minder geloofwaardig is het feit dat u nadat de taliban hadden aangekondigd dat ze u onder dwang gingen meenemen, gewoon verder ging met uw leven, en nog voor uw vee zorgde gedurende drie maanden tot de dag waarop u rechtstreeks benaderd werd door de taliban. Dat er geen enkele veiligheidsmaatregel genomen werd om u te beschermen nadat de taliban duidelijk hadden aangegeven dat ze u onder dwang gingen meenemen, komt niet overeen met de ernst van deze feiten. Bovendien is het nog meer onrealistisch dat de taliban, na drie maand, aan u rechtstreeks bekendmaakten dat ze u de volgende ochtend gingen meenemen. De taliban die jarenlange ervaring hebben in oorlogvoering, zouden ook weten dat u zou kunnen vluchten na dergelijke waarschuwing. Tot slot is het weinig aannemelijk dat ze vier maand na uw vertrek nog aan uw huis komen en dreigen met het ontvoeren van uw twee jongere broers, waarna ze plotseling gewoon niet meer terugkomen. U bent immers al anderhalf jaar weg uit Afghanistan. De taliban hadden dus voldoende tijd om uw broers mee te nemen zoals ze hadden aangekondigd, maar lieten dit blijkbaar na.

Aldus dient te worden besloten dat het profiel van uw vader als ex-talibanstrijder, zijn moord, en de daaropvolgende problemen met de taliban ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg rijst de vraag naar de werkelijke situatie van uw vader, zijn werkelijke profiel en de situatie van uw familiaal netwerk bij terugkeer. U geeft geen zicht op het ware profiel van uw familie, en of zij al dan niet in de mogelijkheid verkeren om zich in andere gebieden van Afghanistan te vestigen waar u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief zou beschikken. Bovendien werd uw profiel van ongeletterde herder niet weerhouden. Duidelijkheid over deze elementen is nochtans noodzakelijk om de juiste analyse te maken van uw beschermingsnood bij terugkeer in Afghanistan.”

“De documenten die u neerlegde doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. U legde uw taskara neer samen met de kopieën van de taskara's van uw vader en uw oom. Documenten hebben echter pas waarde wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Daarenboven is de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten te verkrijgen, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn niet van echte te onderscheiden, ook niet door gedegen experts (landeninformatie nr. 10). De taskara's van uw oom en vader betreffen ook nog kopieën. Fotokopies hebben weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk kunnen gefabriceerd worden. De enveloppe die u neerlegde komt van Jalalabad, de hoofdstad van Nangarhar in plaats van uw regio Kunar. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat uw oom de documenten aan een vriend heeft gegeven die ze van Jalalabad opgestuurd zou hebben (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Waarom deze persoon niet naar de hoofdstad van uw eigen provincie ging die veel dichterbij ligt dan Jalalabad, en waar trouwens ook een postkantoor is, is onbegrijpelijk. Het doet tevens vermoeden dat u een band heeft met en mogelijk een netwerk heeft in Jalalabad die u verzwijgt of, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Kunar, dat u zelfs een inwoner van Jalalabad bent (geweest) (landeninformatie nr. 11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u duidelijk gevraagd naar meer documenten die onder andere uw herkomst kunnen bewijzen. U beloofde toen bijkomende documenten in te dienen. Zo wilde u foto's indienen om uw herkomst te bewijzen evenals de overlijdensakte van uw vader. Er werden echter na het persoonlijk onderhoud geen documenten meer van u ontvangen, ook nadat de afgesproken termijn daarvoor ruim werd overschreden, en evenmin werd een bijkomende verklaring geboden voor het ontbreken van de stukken.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kunar dient beoordeeld te worden, doch gaat eraan voorbij dat hij zijn beweerde recente herkomst uit Kandahar, in het district Chawkai in de provincie Kunar in Afghanistan niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker verwijst immers naar de onveiligheidssituatie in Afghanistan, doch met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst immers niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3, 16-17, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP